

ВЛАДИМИР КЕЛЕР
ЦАР ТУЛПАН
ВЕСЕЛА ВЕЧЕРНА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Севдалин Генов, 1992

chitanka.info

А сега чуйте една комизирянска приказка. Записах я някога от една стара стара бабичка на Печора.

Живял някога цар Тулпан. По цял ден той препускал на дървено конче или играел на войничета. А понякога се покачвал на оградата и викал оттам: „Ку-кури-гуууу!“ Много му харесвало да плаши съседските кокошки и да дразни кучетата зад оградата.

Веднъж дотичал Началникът на войската:

— Нещастие, цар Тулпане! Нападнал ни е страшният цар Ухапи-Ухо и настъпва срещу нас с танкове и оръдия. Заплашва, че ще ни покори и ще ни застави да работим за него. По-бързо възсядай коня и ни води на бой с подлия злодей!

Засвяткал с очи цар Тулпан, разлюлял рижите си мустаци. Грабнал тенекиената сабя и яхнал дървеното си конче. И викнал цар Тулпан:

— След мен, войници-орли, да направим на пух и прах злодея Ухапи-Ухо!

А войниците били оловни и дървени. Стоят, мълчат и пулят очи срещу разгневения и храбър свой цар.

Ядосал се Началникът на войската:

— Не за тези войници става дума, царю! А за истинските! За тези, които крещят зад оградата и играят на прескочикобила и домино.

Скочил цар Тулпан и право в съседния двор. А там наистина войниците крещят, квас пият, на домино и прескочикобила играят.

Метнал се царят на един слабосилен кон. Той отначало се спънал, паднал на земята, но притичали войниците, вдигнали ги и двамата. И полетяла храбрата войска срещу врага, само облак прах оставал след конете. Препускат и скачат, размахват лъжици и чаши и викат, всеки посвоему:

— Урааааа! Предай се, цар Ухапи-Ухо! Няма повече да сърбаш чорбица при тъща ти, няма царевичка да си хрупкаш!

Видял цар Ухапи-Ухо облака на хоризонта и сред него цар Тулпан на кон с войската си. Огледал той войската на Тулпан, вслушал се в това, което викали.

После цар Ухапи-Ухо се обърнал към своите войници и им рекъл:

— Е, братлета, каква да я бъде? Ако победим тези глупаци, после ще трябва цял живот да ги храним и да ги учим!

И извикали войниците му дружно, като един:

— Няма да я бъде, няма! Запази ни, господи, от чуждите глупаци,
че и нашите не са малко! Помооощ!

Захвърлили и танковете, и оръдията, че и личното си оръжие и се
юрнали да бягат кой накъде му видят очите!

Ей така цар Тулпан с храбрата си войска станал победител над
злощастните нападатели.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.